

Pamatlietas puses

Prasītājs: OF

Atbildētāja: PG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka apstākļi, ka atbildētāja nav izvirzījusi iebildi par Rumānijas tiesu starptautiskās jurisdikcijas spriest par lietu, kuras priekšmets ir “šķiršanās, kur iesaistīts nepilngadīgs bērns”, neesamību, ir līdzvērtīgs klusējot izteiktai piekrišanai tam, ka lietu izskata tiesa, kurā prasību cēlis prasītājs, ja pušu pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā citā [Eiropas Savienības] dalībvalstī (konkrētajā gadījumā Itālijā) un prasība par laulības šķiršanu ir iesniegta tās valsts tiesā, kuras pilsoņi ir šīs puses?
- 2) Vai Regulas (EK) Nr. 2201/2003 3. panta 1. punkts un 17. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesai ir pēc savas ierosmes jāizvirza iebilde par Rumānijas tiesu iestāžu starptautiskās jurisdikcijas spriest par “šķiršanos, kur iesaistīts nepilngadīgs bērns” neesamību, vai varbūt tā var to darīt, ja puses, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā citā [Eiropas Savienības] dalībvalstī (konkrētajā gadījumā Itālijā), nav vienojušās par kompetento tiesu (kā rezultātā prasība tiek noraidīta, jo tā nav piekritīga Rumānijas tiesām), *prioritāri* attiecībā pret *Codul de procedură civilă* (Civilprocesa kodekss) 915. panta 2. punkta noteikumiem, saskaņā ar kuriem var tikt celta iebilde par *Judecătoria Rădăuți* (Redeuci pirmās instances tiesa) ekskluzīvas teritoriālās jurisdikcijas neesamību [kā rezultātā attiecīgā tiesa atsakās no piekritības, nododot to *Judecătoria Sectorului 5 al municipiului București* (Bukarestes pašvaldības 5. iecirkņa pirmās instances tiesa, Rumānija), un lieta tiek skatīta pēc būtības], it īpaši tāpēc, ka minētie panti ir mazāk labvēlīgi salīdzinājumā ar valsts tiesiskās regulējuma tiesību normu [*Codul de procedură civilă* (Civilprocesa kodekss) 915. panta 2. punkts)]?
- 3) Vai Regulas (EK) Nr. 2201/2003 12. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā vārdkopa, proti, ka “lietu piekritību tiesām ir [...] citādi nepārprotami pieņēmuši laulātie un personas, kurām ir vecāku atbildība, kad tiesā ir iesniegta prasība”, ir jāinterpretē tādējādi, ka tad, ja puses, kuru pastāvīgā dzīvesvieta ir kādā citā [Eiropas Savienības] dalībvalstī (konkrētajā gadījumā Itālijā), izvēlas uzticēt savas prasības par laulības šķiršanu skatīšanu tās valsts tiesai, kuras pilsoņi viņi ir [*Judecătoria Rădăuți* (Redeuci pirmās instances tiesa)], šai tiesai automātiski kļūst piekritīgas arī tās prasības daļas, kas saistītas “ar aizgādības tiesību īstenošanu, ar bērna domicilu un ar vecāku ieguldījuma izdevumos par bērna audzināšanu un izglītošanu noteikšanu”?
- 4) Vai Regulas (EK) Nr. 2201/2003 2. panta 7. punktā un 12. pantā minētais “vecāku atbildības” jēdziens ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver arī šādus jēdzienus: “aizgādības tiesības”, kas paredzēts *Codul civil* (Civilkodekss) 483. pantā, “bērna domicils”, ko regulē *Codul civil* (Civilkodekss) 400. pants, un “vecāku ieguldījums izdevumos par nepilngadīgo bērnu audzināšanu un izglītošanu”, ko regulē *Codul civil* (Civilkodekss) 402. pants?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2201/2003 (2003. gada 27. novembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu (OV 2003, L 388, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 17. decembrī Jean-François Jalkh iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedumu lietā T-26/17 Jalkh/Parlaments

(Lieta C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Jean-François Jalkh (pārstāvis: F. Wagner, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas septītās palātas 2018. gada 17. oktobra spriedumu (T-26/17);

līdz ar to:

— atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 22. novembra lēmumu, ar kuru pieņemts ziņojums Nr. A8-0319/2016 par pieprasījumu atcelt Eiropas Parlamenta locekļa *Jean-François JALKH* imunitāti un privilēģijas;

— pieņemt lēmumu par summu, kas jāpiešķir apelācijas sūdzības iesniedzējam tiesāšanās izdevumu segšanai;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamati attiecas uz Savienības tiesību pārkāpumu, kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktu juridiskā rakstura kvalifikācijā, kā arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

1. Par sprieduma ievada apsvērumiem

Pretēji Vispārējās tiesas apgalvojumam pārsūdzētā sprieduma 21. punktā, tas, ka nav tikusi atcelta parlamentārā imunitāte, neatņemot personai iespēju mēģināt Francijā panākt zaudējumu atlīdzināšanu tikai civiltiesiskā kārtībā, pamatojoties uz vainu (Civilkodeksa 1240. pants) attiecībā pret deputātu.

2. Par Vispārējās tiesas izvērtēto pirmo prasības pamatu

Vispārējās tiesas vērtējumā tiek jauktas divas tiesību normas. H punkts ietilpstot argumentācijā ar atsauci uz Protokola Nr. 7 8. pantu par viedokļu paušanu, lai gan Vispārējā tiesa savu argumentāciju par šo pašu tematu izvērsot 44.–46. punktā, atsaucoties uz Protokola Nr. 7 9. pantu par imunitāti, kurā ir norāde uz atbilstīgajām valsts tiesību normām.

3. Par Vispārējās tiesas izvērtēto otro un trešo prasības pamatu

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, nepiešķirot normatīvu vērtību *Eiropas Parlamenta Pētniecības ģenerāldirektorāta darba dokumentam par "Parlamentāro imunitāti Eiropas Kopienas dalībvalstīs un Eiropas Parlamentā, Juridisko lietu sērija"* un neņemot vērā tajā atgādinātos principus, tādējādi izdarīdama no lietas apstākļu viedokļa kļūdainu Protokola Nr. 7 9. panta vērtējumu.

4. Par Vispārējās tiesas izvērtēto ceturto prasības pamatu

— Par pastāvošo judikatūru

Pretēji tam, ko atzīst Vispārējā tiesa, pastāvot iedibināta Parlamenta prakse "*noraidīt pieprasījumus atcelt parlamentāro imunitāti, kuri ir balstīti uz faktiem, kas ir saistīti ar deputātu politisko darbību*"; pamatojoties uz to, šai tiesai esot bijis jāizdara atšķirīgs secinājums par parlamentārās imunitātes atcelšanu.

— Par *fumus persecutionis*

Tieslietu iestādes neveicot pārbaudi attiecībā uz kādas apvienības partejiskumu vai tā neesamību, kas Vispārējai tiesai esot bijis jāņem vērā, vienkārši izlasot 1881. gada 29. jūlija likumu.

Vispārējā tiesa esot varējusi, izvērtējot *Bureau National de Vigilance contre l'Antisémitisme* paziņojumu, pārbaudīt, cik partejiska ir šī apvienība, kas pieprasa *Front National* darbības izbeigšanu un kas tādējādi noteikti ir *Jean-François Jalkh* politiskā pretiniece.

Tas esot acīmredzams *fumus persecutionis* gadījums.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 17. decembrī *Jean-François Jalkh* iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2018. gada 17. oktobra spriedumu lietā T-27/17 *Jalkh/Parlaments*

(Lieta C-793/18 P)

(2019/C 65/37)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Jean-François Jalkh* (pārstāvis: F. Wagner, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Prasījumi

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas septītās palātas 2018. gada 17. oktobra spriedumu (T-27/17);

līdz ar to:

— atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 22. novembra lēmumu, ar kuru pieņemts ziņojums Nr. A8-0319/2016 par pieprasījumu atcelt Eiropas Parlamenta locekļa *Jean-François JALKH* imunitāti un privilēģijas;

— pieņemt lēmumu par summu, kas jāpiešķir apelācijas sūdzības iesniedzējam tiesāšanās izdevumu segšanai;

— piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamati attiecas uz Savienības tiesību pārkāpumu, kļūdu tiesību piemērošanā un kļūdu faktu juridiskā rakstura kvalifikācijā, kā arī acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

1. Par sprieduma ievada apsvērumiem

Pretēji Vispārējās tiesas apgalvojumam pārsūdzētā sprieduma 21. punktā, tas, ka nav tikusi atcelta parlamentārā imunitāte, neatņemot personai iespēju mēģināt Francijā panākt zaudējumu atlīdzināšanu tikai civiltiesiskā kārtībā, pamatojoties uz vainu (Civilkodeksa 1240. pants) attiecībā pret deputātu.

2. Par Vispārējās tiesas izvērtēto pirmo prasības pamatu

Vispārējās tiesas vērtējumā tiek jauktas divas tiesību normas. H punkts ietilpst argumentācijā ar atsauci uz Protokola Nr. 7 8. pantu par viedokļu paušanu, bet Vispārējā tiesa savu argumentāciju par šo pašu tematu 44.–46. punktā ir izvērtusi, atsaucoties uz Protokola Nr. 7 9. pantu par imunitāti, kurā ir norāde uz atbilstīgajām valsts tiesību normām.